

Joseph Charles Philpot

Dit citaat is afkomstig uit een preek van hem over 1 Korinthe 2 :12 (6lz. 11 - 12)

Bron : <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/03/preek-jc-philpot1.pdf>

c. Nogmaals, bij het ontvangen van 'den Geest van God' ontvangen we Hem als een *Geest des geloofs*. Sommigen beweren dat er geen geloof in de ziel is totdat Christus wordt geopenbaard en er barmhartigheid wordt bewezen. Maar vertel mij, als u dat kunt, wat is het dat de gerechtigheid Gods gelooft? Wat is het dat beeft voor Zijn soevereine Majesteit? Wat is het dat Zijn vreselijke toorn vreest? Wat is het dat met zuchten,

schreeuwen en kermen tot Hem komt? Als het geen geloof is, wat is het dan? De apostel zegt: 'Die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen die Hem zoeken.' (Hebr. 11:6) Vertel mij nu eens of een ziel die in gebed en smeking tot God komt, geloof heeft of niet. Is het ongeloof dat dringt tot gebed, zijn geroep doet oprijzen, hem doet vragen om barmhartigheid? Als het geen ongeloof is, wat is het dan? Is het wanhoop, bijgeloof, eigengerechtigheid of aanmatiging? Dat is 'den geest der wereld' die zich voordoet onder het mom van godsdienst. Maar die hebben we niet ontvangen. Dus is het een levend geloof, maar niet overeenkomstig een geopenbaarde Christus, want Christus is nog niet geopenbaard; niet overeenkomstig vergeving van zonde, omdat er geen vergeving van zonde is bewezen. Maar het is evengoed een levend geloof, als wanneer de ziel de volle openbaring van Gods liefde geniet.

Kijk eens naar de hand van een baby, hoe teer, hoe zwak. Ik herinner mij, dat, toen mijn eerste kind werd geboren en ik naar het vingertje keek, het mij trof hoe zwak het was. Maar wat ontwikkelen deze zwakke vingers zich en wat groeien ze; bij een mannelijk kind tot de hand van een grote man. De roeier aan het strand die zijn boot met zo'n sterke en gespierde hand roeit had ooit uiterst kleine vingertjes. Is de hand die de roeispaan te midden van de stormachtige golven vastgrijpt een andere hand dan de uiterst kleine vingertjes die de baby had toen hij aan zijns moeders borst hing? En is het geloof in een christenziel, dat vergeving en vrede door het bloed van Christus aangrijpt, anders dan dat, wat de majesteit van God in een verbroken wet vreest? Kunt u twee geloven in een geestelijk mens vinden? Het moet hetzelfde geloof zijn, want ik lees slechts van 'één geloof' zowel als van 'één Heere' en 'één doop.' (Ef. 4:5)

22 OKTOBER

En gij zult Mij zoeken, en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart.
Jeremia 29 : 13.

Nadat de Heere onze zielen heeft levend gemaakt, gaan wij, om zo te spreken, onbezonnen voort, niet wetende, dat er een Jezus is. Wij menen, dat de weg ten leven is Gods geboden te houden; aan de Wet te gehoorzamen; ons van zonde te reinigen; ons leven te veranderen en algemene heiligheid in gedachten, woorden en daden aan te kweken; en zo gaan wij onbezonnen in de duisternis struikelende voort, en gedurende al die tijd gaan wij geen stap voorwaarts. Maar wanneer de Heere ons heeft laten voortgaan, ons vermoeiende om de deur te vinden en ons al dieper en dieper heeft laten zinken in de kuil van schuld en verderf, omdat wij gevoelen dat al onze pogingen om er ons uit te helpen ons slechts dieper en dieper deden vallen, en de Geest van God opent ons verstand en schenkt aan de ziel enige geestelijke ontdekking van de Heere Jezus, en maakt ons bekend dat er een Zaligmaker, een Middelaar, een weg ter ontkoming is — dan is het grote keerpunt in ons leven gekomen; de eerste opening in de vallei van Achor van de deur der hoop. En wanneer de ziel eenmaal gezien heeft, dat er een Jezus is en eenmaal in zekere mate de kracht gevoeld heeft zijner opstanding, gaat zij nergens anders meer heen om vergeving, rechtvaardigmaking en verlossing. Wanneer de Geest Gods met kracht in zijn geweten begint te verklaren, dat er een Jezus is, dat Hij is de enige Middelaar; dat de Zone Gods is nedergedaald en een heilige menselijke natuur heeft aangenomen in vereniging met zijn Goddelijke natuur, en dat Hij nu zit ter rechterhand des Vaders, is dit het eerste morgenrood; de dageraad der hoop; en op die heldere plaats vestigt de ziel haar verlangende ogen totdat de Zon der Gerechtigheid daar opgaat, genezing onder haar vleugelen met zich voerende. Het is een grote genade zich van alle vormen en ceremoniën af te keren, gelijk de schipbreukeling zich van zijn zinkend schip afkeert en uitzielt naar de opkomende zon, om hem een wg tot ontkoming te wijzen, en hem aldus een straal van hoop te schenken.

Mijn hart zegt mij, o Heer, van uwentwegen:
„Zoek door gebeën met ernst mijn aangezicht!”
Dat wil, dat zal ik doen: ik zoek de zegen
alleen bij U, o bron van troost en licht!

Ps. 27 : 5

Een stem uit het verleden

Uw zonden zijn u vergeven.

Lukas 7:48

In Zondag 7 wordt gevraagd: 'Wat is een waar geloof?' Het antwoord luidt: 'Een waar geloof is niet alleen een stellig weten of kennis, waardoor ik alles voor waarachtig houd, wat God ons in Zijn Woord geopenbaard heeft, maar ook een vast vertrouwen, hetwelk de Heilige Geest door het Evangelie in mijn hart werkt, dat niet alleen anderen, maar ook mij vergeving der zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid van God geschonken is, uit louter genade, alleen om der verdienste van Christus wil.'

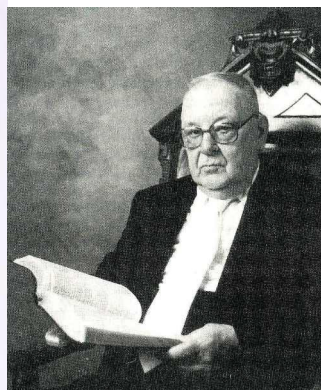
Ongetwijfeld zijn er ook in het achterliggende jaar hier en daar nog wel uitzierende zielen geweest, die uitgezien hebben naar het jaar der vrijlating.

Zij hebben wel een openbaring van Christus gehad in hun leven, zij hebben weleens mogen staren op het Lam Gods, Dat de zonden der wereld wegneemt, maar zij gaan nog met een openstaande schuld over de aarde. Het Goddelijk recht is voor hen nog niet voldaan. Er zijn wel zaken gepasseerd, beleefd en onderzonden in hun leven, maar de weldaad van de vergeving der zonden missen ze toch nog.

Sommige mensen willen hen gerust stellen door hen te wijzen op verschillende zaken, die wel vruchten van het leven kunnen zijn of zijn, maar zij worden meer en meer bevreesd om met zulke mensen om te gaan, omdat er eigenlijk in de grond van de zaak maar één gegrond en zuiver kenmerk van het waarachtige leven Gods is, namelijk dat zij als een verloren zondaar of zondares hun zaligheid hebben leren zoeken en gevonden hebben in Christus Jezus.

Waar is het hun om te doen? Dat Christus, als de Zoon van God, ook tegen hen persoonlijk zegt: 'Uw zonden zijn u vergeven', gelijk Hij dat gezegd heeft tegen de zondares, die Zijn voeten met tranen natgemaakt en met het haar van haar hoofd afgedroogd heeft.

ds. W.C. Lamain

Geachte lezer, waarom plaats ik deze drie citaten in het zelfde artikel ter weerlegging. Wel, om de reden dat hier steeds dezelfde zaken bedoeld zijn geworden, door J.C. Philpot maar ook door ds. W.C. Lamain. Want waar gaan deze zielsbevindelijke zaken nu eigenlijk over...?? Zijn het dan onwaarheden die hier geschreven staan. Hebben velen van Gods volk dan niet met deze zaken te maken gekregen...? Jawel, integendeel. Maar het gaat nu even over het theologische benoemen van deze bevindelijke zaken. U zult mij wellicht zeggen: 'waarom is dit dan zo belangrijk? U begrijpt toch wat er bedoeld word.' Ja lezer, dat begrijp ik wel. Maar u moet drie dingen altijd goed vasthouden.

1. Heel Gods Woord leert ons dat achter de dood pas het leven in Christus ligt. Paulus leert in zijn brief aan de gemeente van Korinthe, dat het zaad wat niet sterft ook nooit zal gaan leven. *Gij dwaas, hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat het gestorven is, 1 Korinthe 15:36* Daarnaast schrijft Paulus in het zesde hoofdstuk van zijn Romeinenbrief het volgende, wat op hetzelfde heenwijst : ***Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, Rom. 6:7-8*** -- Gestorven waaraan dan, zult u mij zeggen, wel, aan de vloekes der wet tot een volkomen betaling over de zonden, Gal. 2:19. De Heere Jezus heeft daarom ook middels Zijn gelijkenis van de verloren zoon ook nooit anders bedoeld te onderwijzen, dan Paulus deed middels zijn zendbrieven. Want Paulus was bedeed met de Geest van Christus, waar Rom. 8:9 en Joh. 16:13-15 over spreken. ***"Want deze mijn zoon was dood, en is weder levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden! En zij begonnen vrolijk te zijn, Lukas 15 : 24."*** En in Joh. 5 vers 25: ***"Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De ure komt, en is nu, wanneer de doden zullen horen de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven."***
2. Daarnaast moet u altijd vasthouden dat, tussen de geestelijke werking van de bediening der wet ten dode en de geestelijke bediening des Evangelie ten leve, Gods heilig en geestelijke recht verborgen ligt. Want de profeet heeft het ons voorzegd dat Sion door recht verlost zal worden, Jes. 1:27. Van wie verlost worden dan, zult u mij zeggen...?? Wel, van de macht en de heerschappij van die eerste man, de wet in Adam, en de macht der zonden waarmede Satan zijn prooi in handen houdt. Lees daartoe Rom. 7:1-6. Ik citeer nu alleen even de eerste drie versen van Romeinen 7 : *Weet gij niet, broeders! want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft? Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt.*
3. Wanneer Gods Heilige Geest een verkoren zondaar gaat bearbeiten tot zaligheid, brengt Hij die zondaar altijd eerst onder de wet, Rom. 7:9. Gods Woord leert ons ook dat de wet niet machtig is om levend te maken, lees Gal. 3:21. Nee, de wet eist, verdoemt en vervloekt(Gal. 3:10), is een bloedwreker, is een tuchtiger, is een doder...!! Deze wet maakt dus niet levend, want dat doet immers alleen de geestelijke toegepaste werking van het Evangelie, c.q. de Belofenis. En voor diegenen die weer te beroerd zijn om er een Bijbeltje naast te leggen, zal ik ten overvloede het volgende nogmaals citeren, uit Gal. 3 vers 21-25 : *Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn. Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden. Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester.* Daarnaast zegt Paulus in Gal. 3:12 dat de wet niet uit het geloof is, noch het geloof uit de wet, zo hebben we net gelezen. Genoeg nu even hier over.

Nu kom ik even terug op hetgeen Philpot leerde en in deze stukjes schreef. Philpot, maar ook ds. W.C. Lamain omschrijven hier beiden, een volk wat op de vlucht is naar de Vrijstad Christus met de bloedwrekende geestelijke werking der wet op hun hielen, die niet ophoud van binnen te brullen: "Betaal Mij wat gij schuldig zijt...!!" Kijk, wat zij bevindelijk bedoelden te zeggen is op zich best een zuivere zaak. Want, dit is namelijk de doorleving van al dat kermende vluchtvolk met een bloedwrekende doder op hun hielen. Maar en het gaat er mij nu om, dat zij beiden dit vluchtvolk, in hun leer en prediking, **alrede levende en gelovige zielen noemden**. Kijk, en dit is geheel onbijbels...!!

Waarom dan, zult u mij zeggen? Wel dat heb ik u net duidelijk verklaart middels die drie punten. Bij Philpot komt dit in zijn twee citaten natuurlijk veel duidelijker naar voren dan bij ds. W.C. Lamain. Maar ik heb tientallen preken van ds. W.C. Lamain zelf beluisterd, om te kunnen zeggen dat hij **op dit punt** vanuit dezelfde theologische denkwijze dacht en leerde, als zijn broeder J.C. Philpot. 'Ja maar schrijver, hoor nu eens even goed naar mij', hoor ik in gedachten roepen, 'het feit dat een ziel vanuit de nood van zijn bestaan tot God gaat kermen, is toch zeker wel een teken van geestelijk leven' -- **Ik zeg u van Neeeeeeeeeeeeee....!!!** Want zolang dit een gekerm is vanuit een onhoudbare nood tot God, is die ziel nog niet omgekomen, is hij nog niet gestorven, is hij nog niet verlost van de heerschappij van zijn eerste man (de wet in Adam), is hij nog niet afgesneden van die oude tronk, om vervolgens te worden ingeënt in die ware Wijnstok, Christus Jezus. Wordt dat dan niet geleerd op de vluchtweg tot de Weg, welke Joh. 14:6 bedoeld te zeggen. Natuurlijk wel, geliefde lezer, wordt dit geleerd op die vluchtweg tot Christus. Maar nu de grote vraag aan u en mij. Komen dan al die vluchtters aan in die Vrijstad....??? **Daar gaat het om!** Denk aan Koning Saul, denk aan Orpa, denk aan Achitofel, denk aan Simon de tovenaer, denk aan Demas, denk aan Judas, denk aan de dwaze maagden, denk aan de dwaze bouwer, en denk tenslotte aan Biliam. Dit waren allen geestelijke vluchtters die met een pak van zonden richting de Vrijstad Christus Jezus gingen. Allemaal zielen die de innerlijke rust was opgezegd, maar zijn er nimmer aangekomen. Vroeger zeiden de oudjes niet voor niets, dat het einde het begin zal opklaren.

'Maar schrijver, u komt mij over als een drijver, als een stellingdrijver', zult u wellicht weer in gedachten zeggen. Dat is jammer lezer, dat u zo over mij denkt, want ik wil u slechts tonen wat Gods Woord ons leert. Ik wil u slechts waarschuwen uit liefde, opdat u niet met een ingebeelde hemel ter helle zult varen. Geliefde lezers, ik gun u allen de eeuwige zaligheid, maar ik kan het u niet geven. Wat ik wel kan, dat doe ik, en dat is u eerlijk de waarheid zeggen. Want, wat is de algehele verderfelijke tendens die uit zulk een leer en prediking voortkomt, dat zulke vermeende vluchtters hieruit gaan opmaken dat zij het leven in Christus alrede bezitten, en hieruit dus ook het volgende beredeneren: **"Eenmaal zgn. levend gemaakt, kan nooit meer verloren gaan"**

En zo wordt hen de troost, het leven buiten Christus, en het geloof buiten de zielsvereniging met Christus alrede aangepreft. En zo heeft bezit men alrede het leven, alvorens men zijn leven heeft leren verliezen, middels de weg van het sterven door de wet aan de wet, hetgeen alleen beleefd kan worden in een weg van recht, waarmee dat volk de kruisdood met Christus moet sterven, zijn leven moet afleggen onder de vloek en doem der wet, en onder de toorn en de gramschap van God over zijn vervloekte zonden, waarbij ze het innerlijk in hun arme verloren helwaardige ziel uitschreeuwen: "Verloren, verloren, voor eeuwig verloren....!!"

Kijk, en dit is nu de grote reden waarom er zo weinig geloof meer is in onze donkere dagen, en waarom er zo weinig doorbrekend werk meer is. Waarom dan? Ik zal het nog anders zeggen, men wordt onderwezen vanuit een bepaalde theologische verderfelijke denkwijze dat, **wanneer je het niet hebt, en het alles nog mist, dán heb je het en dán bezit je het....!!!**

'Maar schrijver', roept iemand mij toe, 'krijgt zo'n vluchter met dat pak van zonden op zijn rug, op weg en reis naar die Vrijstad, dan nooit eens een bemoediging vanuit het Woord tijdens zijn vlucht....???' Jawel lezer, daar schrijft Philpot met name zeer kostelijk over in dat citaat uit zijn dagboek. Dit nu is het gloren van de stralen van het evangelie, het licht wat uit dat poortje kwam uit Bunjan's Christenreis. Hier mag die vluchter weer een weinig moed krijgen op zijn vluchtweg, opdat hij in de wanhoop niet om zou komen. Maar geliefde lezer, onthoud dit heel goed voor u hele leven, dit is de Christus nog niet, dit is de verzoening in en door Hem nog niet, dit zijn de toegepaste beloftenissen des evangeliums nog niet! Want, op deze vluchtweg is God voor die vervloekte en verdoemelijke vluchter nog immer buiten Christus, een verterend en verdoemelijk Vuur bij Wie niemand wonen kan. De reden en de oorzaak van zijn geestelijke doodstaat moet daarom namelijk nog worden weggenomen, welke dat pak van zonden op zijn rug is. Want er staat geschreven dat, de bezoldiging der zonden de dood is. Die zondaar moet dus nog de dood met alles in, zoals we u hiervoor al een weinig hebben omschreven, lees daartoe Rom. 7:1-6, Rom. 6:6-9 & Galaten 2:19-20. Wel mensen, dit nu is het heersende verderf in huidig kerkelijk Nederland. Leraren die het vanaf de kansels staan te brullen, roepende luidkeels: "Mensen, denk erom dat je niet te zeker van je eigen zaak bent, want het komt er niet op aan wat je van jezelf (uit vrije genade om niet) mag denken zekerlijk te weten, nee, het komt er maar op aan hoe God over je denkt. Geliefde lezer, laat u door zulke taal toch niet bedriegen op weg en reis naar die ontzaggelijke en allesbeslissende nimmereindigende eeuwigheid.

Rome leerde immers precies hetzelfde. En nu het ergste, deze taal wordt veelal ook nog aan de hand gehouden, door dwalende godvrezende knechten en kinderen des Heeren. En diegenen die het mogen weten, die de zekerheid des geloofs mogen hebben, die mogen weten een Borg te hebben voor hun schuld, worden door deze taal, veelal uitgemaakt voor hoge geesten, voor drijvers. Waardoor zij de troost vanaf de kansels gedurig komen te missen, komen te ontberen, en soms ook nog wel in het donker en weer in de dienstbaarheid geraken, lees Galaten 4, en Gal. 5:1-3 daartoe eens. Geliefde lezers, het is tegenwoordig de omgekeerde wereld geworden. We zijn werkelijk bijna weer terug bij Rome. Rome heeft destijds de zekerheid des geloofs ten tijde van het concilie van Trente vervloekt, maar tegenwoordig wordt Gods arme volk, die de zekerheid mag hebben van de kennis der schuldvergeving der zonden, ook weer vervloekt. Maar nu gebeurt het door dwalende leraren, door het dwalende Farizeïsme in behoudend kerkelijk Nederland...!! En of dit nu, in dit geval, geleerd word door dwalende godvrezende leraren, heb ik niets mee te maken. Wij mogen deze mensen niet verheffen boven Gods' Woord. Hebben deze beide predikanten dan nooit geen goede en vertroostende dingen en zaken gezegd, schrijver? Jawel, dat heb ik u al meerdere malen benadrukt, want deze beide leraren mochten namelijk wel zeer zuiver spreken uit het geestelijke leven in de opwas der genade. Maar ik zeg het nogmaals, in het stuk der wedergeboorte hebben zij ontzaggelijk en gruwelijk gedwaald, doordat zij het zaligmakende geloof en het geestelijke leven in Christus, te vroeg, en daarmee de troost te vroeg, de troost buiten de verzoening in Christus voor het heilig recht Gods, in hun leer en prediking voorstelden. Waar zij overeenkomstig het Woord en de werking des Heiligen Geestes, de vloek en de doem der wet behoorden te preken, preekten zij alrede de troost voor en tot dat vluchtvolk op weg en reis naar die Vrijstad, Christus Jezus. U moet de bekeringsweg van John Warburton eens aandachtig gaan lezen. Deze man kende, alvorens Christus hem geopenbaard werd tot zaligheid, alleen maar de doem en vloek, en de doding der wet over zijn vervloekte zonden en wanbedrijven voor God. En zo heeft J.C. Philpot en ds. W.C. Lamain het ook geleerd, lees hun levensbeschrijvingen maar, en dit is volkomen Bijbels. Maar in hun leer, leerden zij **op dit punt** dus tegen hun eigen gemoed in, en tegen hun eigen zielsbevindingen in. Waarom dan? Wellicht, omdat zij vele kromme en onbijbelse leerstellingen, en verdraaide theologische denkwijzen over hebben genomen van hun voorvaderen, die echter indruisten tegen de zuivere leer der apostelen van Jezus Christus. Dus Gods' Woord leert ons zeer duidelijk dat achter de dood pas het leven in Christus ligt, achter het verlies van eigen leven, ligt de eeuwige winst in Hem. Gedenk daartoe gedurig aan het teken van Jona en de Vis. En meer dan Jona is hier, welke is Christus Jezus en Dien Gekruisigd. Welke Zijn leven verliezen en afleggen moest onder doem en vloek van het heilige recht van Zijn Vader. De wet, welke de afspiegeling was van het recht van Zijn Vader, heeft Christus gedood, en de kruisdood doen sterven. Hij is Zijn volk in die vloekdood voor gegaan, en verloren gegaan in een weg van recht, ter helle gevaren, en ten derde wederom uit de doden opgestaan tot een nieuw leven. Hij heeft de vloek en de zonden Borgtochtelijk, voor Zijn geliefde verkoren volk in het graf achter gelaten, en is tenslotte opgevaren tot Vader in de Hemel om zijn volk een plaats te bereiden. En zo nu Hij gegaan is, gaat dat volk geestelijk ook Zijn voetstappen leren drukken, opdat ze zouden leren dat achter de (kruis)dood het leven in Hem ligt, en achter hun verlies, de eeuwige winst in Hem ligt. Hallelujah...!!

“Want zo wie zijn leven behouden wil, die zal het verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnentwil, die zal het behouden, Lukás 9:24”